ведохъ Израиля *отъ Египетъ*, дори до
тойзи день, но бѣхъ изъ шатьръ въ ша-
6 тьръ и изъ скиніѭ *въ скиніѭ*. На вся-
кѫдѣ дѣто ходѣхъ съсъ всичкый Израиль,
говорихъ ли нѣкога нѣкому отъ Израи-
левы-тѣ сѫдіи, на които заповѣдахъ да
пасѫтъ людіе-тѣ ми, да кажѫ: Защо не
7 ми съградихте кедровъ домъ? Сега про-
чее така ще речешь на рабъ-тъ ми Да-
вида: Така говори Господь Саваоѳъ: Азъ
тя зѣхъ отъ оградѫ-тѫ, отъ подирь ста-
до-то, за да си вождь надъ людіе-тѣ ми
8 Израиля: И съ тебе бѣхъ всякѫдѣ дѣто
си ходилъ, и истрѣбихъ всичкы-тѣ ти
врагове отъ прѣдъ тебе, и направихъ ти
име, споредъ име-то на голѣмы-тѣ които
9 сѫ по земѭ-тѫ. И ще опрѣдѣлѭ мѣсто
за людіе-тѣ си Израиля, и ще гы насадѭ,
та ще обитаватъ на свое особно мѣсто,
и нѣма да ся прѣносятъ вече: и сынове-
тѣ на неправдѫ-тѫ нѣма да гы озлобя-
10 ватъ вече, както понапрѣдъ, И както отъ
дни-тѣ въ които поставихъ сѫдіи вьрху
людіе-тѣ си Израиля. И ще смирѭ всич-
кы-тѣ ти врагове. Извѣстявамъ ти още,
11 че Господь ще съгради за тебе домъ. И
като ся испълнятъ дни-тѣ ти, за да оти-
дешь съ отцы-тѣ си, ще възставѭ по
тебе сѣме-то ти, което ще бѫде отъ сы-
нове-тѣ ти, и ще утвьрдѭ царство-то му.
12 Той ще ми съгради домъ, и ще утвьрдѭ
13 прѣстолъ-тъ му въ вѣкъ. [б]Азъ ще му
бѫдѫ отецъ, и той ще ми бѫде сынъ: и
нѣма да отнемѫ милость-тѫ си отъ него,
както ѭ отнѣхъ отъ оногозь който бѣ
14 прѣди тебе: Но [в]ще го поставѭ въ домъ-
тъ си и въ царство-то си до вѣка: и прѣ-
столъ-тъ му ще бѫде утвьрденъ въ вѣкъ.
15 Споредъ всичкы тѣзи думы, и по всичко
това видѣніе, така говорѝ Наѳанъ Давиду.
16 [г]Тогазь влѣзе царь Давидъ, та сѣднѫ
прѣдъ Господа, и рече: Кой съмь азъ,
Господи Боже, и кой е домъ-тъ ми, та
17 си мя довелъ ты до това? Но и това бы-
де малко прѣдъ очи-тѣ ти, Боже: и го-
ворилъ си заради домъ-тъ на рабъ-тъ си
за дългѫ бѫдѫщность, и призрѣлъ си на
мене както на человѣка отъ высокъ сте-
18 пень, Господи Боже. Що може *да рече*
вече Давидъ на тебе, за честь-тѫ къмъ
рабъ-тъ ти? защото ты познавашь рабъ-
19 тъ си. Господи, заради рабъ-тъ си, и спо-
редъ сьрдце-то си, направилъ си всичко
това величіе, за да направишь извѣстны
20 всичкы *тѣзи* величія. Господи, нѣма по-
добенъ тебѣ, нито има Богъ освѣнь тебе,
споредъ всичко що смы чули съ уши-тѣ
21 си. И кой е другъ народъ въ земѭ-тѫ
както твои-тѣ людіе Израиль, когото
Богъ искупи за свои людіе, за да си на-
правишь име величественно и ужасно,
като испѫди ты язычницы-тѣ отъ лице-
то на людіе-тѣ си, които си избавилъ отъ
22 Египетъ? Защото людіе-тѣ си Израиля
направилъ си людіе свои въ вѣкъ: и ты,
23 Господи имъ станѫ Богъ. И сега, Госпо-
ди, слово-то което си говорилъ за рабъ-
тъ си, и за домъ-тъ му, нека ся утвьрди
въ вѣкъ, и направѝ както си говорилъ:
24 И да ся утвьрди, и да ся възвеличи име-
то ти до вѣка, *щото* да говорятъ: Господь
на силы-тѣ, Богъ Израилевъ, е Богъ на
Израиля: и домъ-тъ на Давида рабъ-тъ ти
25 *да е* утвьрденъ прѣдъ тебе. Защото ты,
Боже мой, ты откры на рабъ-тъ си че
ще му съградишь домъ: за това рабъ-тъ
ти намѣри *сьрдце-то си готово* да ся по-
26 моли прѣдъ тебе. И сега, Господи, ты си
Богъ, и обѣщалъ си тѣзи благости на
27 рабъ-тъ си. Сега прочее, благоволи да
благословишь домъ-тъ на рабъ-тъ си, за
да е прѣдъ тебе въ вѣкъ; защото ты,
Господи, ты си благословилъ, и *ще бѫде*
благословенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 18.

1 А слѣдъ това [а]удари Давидъ Филистим-
цы-тѣ и побѣди гы, и зѣ Геѳъ и села-та
му отъ рѫкѫ-тѫ на Филистимцы-тѣ.
2 И порази Моавцы-тѣ, и станѫхѫ Мо-
авци-тѣ раби подданни Давиду.
3 Порази още Давидъ Ададезера Сов-
скый-тъ царь, въ Емаѳъ, когато отхож-
даше да постави власть-тѫ си надъ рѣ-
4 кѫ-тѫ Евфратъ. И зѣ Давидъ отъ него
тысящѫ колесницы, и [б]седмь тысящы
конницы, и двадесеть тысящы пѣшцы: и
прѣсѣче Давидъ жилы-тѣ на всичкы-тѣ
коніе на колесницы-тѣ, и упази отъ тѣхъ
сто коніе.
5 И когато дойдохѫ Дамаскови-тѣ Си-
ріани да помогнѫтъ на Ададезера Сов-
скый-тъ царь, Давидъ погуби отъ Сиріа-
ны-тѣ двадесеть и двѣ тысящы мѫжіе.
6 И тури Давидъ *стражы* въ Дамасковѫ-
тѫ Сиріѭ; и Сиріани-тѣ станѫхѫ раби
подданни Давиду. И упазваше Господь
7 Давида, всякѫдѣ дѣто отхождаше. И зѣ
Давидъ златны-тѣ щитове които бѣхѫ
вьрху рабы-тѣ на Ададезера, та гы доне-
8 се въ Іерусалимъ. И, отъ Тиваѳъ, и отъ
Хунъ, градове на Ададезера, зѣ Давидъ
мѣдь твьрдѣ много, отъ коѭто [в]Соло-
монъ направи мѣдно-то море, и стълпове-
9 тѣ и мѣдны-тѣ съсѫды. А като чу Ѳой
Емаѳскый царь че порази Давидъ всичкѫ-
тѫ силѫ на Ададезера Совскый-тъ царь,
10 Проводи Адорама сына си при царь Да-
вида, да го поздрави, и да го благослови,
че ся е билъ съ Ададезера и го поразилъ:
защото Ададезеръ бѣше непріятель на
Ѳоя: и *да занесе* всякакъвъ видъ съсѫ-
11 ды, златны, и сребьрны, и мѣдны. И тѣхъ

б 2 Цар. 7; 14, 15.
в Лук. 1; 33.
г 2 Цар. 7; 18.
—
а 2 Цар. 8; 1 и арг.
б 2 Цар. 8; 4 седмстотинъ.
в 3 Цар. 7; 15, 23. 2 Лѣт. 4; 12, 15, 16.